

Europees Justitieel Netwerk - België

EUR-Alert! ¹ 2013/7

Inhoud

I. Overzicht van wetgeving en rechtspraak geselecteerd uit het Publicatieblad van de EU van oktober en november 2013

A. Wetgeving

B. Rechtspraak

Burgerlijk en Gerechtelijk Recht

Handelsrecht, Financieel en Economisch Recht

Fiscaal recht

Staatsrecht en Bestuursrecht

¹ Het opzet van *EUR-Alert!* en deze publicatie kwamen tot stand dankzij de medewerking van magistraten en referendarissen bij het Hof van Cassatie en van de Belgische leden van het Europees Justitieel Netwerk in burgerlijke en handelszaken (EJN - <http://ec.europa.eu/civiljustice>).

EUR-Alert! is opgesteld op basis van de selectie van EU wetgeving en rechtspraak voor de Larcier Wetboeken. Magistraten die *EUR-Alert!* niet ontvangen per email, kunnen inschrijven op het adres euralert@gmail.com. De *EUR-Alert!*-themanummers zijn te raadplegen op <http://www.euralert.be>.

Copyright © 2012 *EUR-Alert!*-redactie – Verdere verspreiding voor niet commercieel gebruik toegestaan mits bronvermelding. Alle rechten overigens voorbehouden. De leden van het redactiecomité zijn Amaryllis Bossuyt, Ilse Couwenberg, Beatrijs Deconinck en Ivan Verougstraete.

II. Overzicht van wetgeving en rechtspraak geselecteerd uit het Publicatieblad van de EU van oktober en november 2013²

A. Wetgeving

Douane

VERORDENING 952/2013 van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het **douanewetboek van de Unie**, PB L 269 van 10 oktober 2013, op <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:269:0001:0101:NL:PDF>

Verordening 450/2008 van 23 april 2008 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek) moest op verscheidene punten worden gewijzigd. Ze moet bijvoorbeeld in overeenstemming zijn met de artikelen 290 en 291 VWEU. Voor de duidelijkheid is tot herschikking van die verordening overgegaan.

Recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures

Richtlijn 2013/48/EU van 22 oktober 2013 betreffende het **recht op toegang tot een advocaat** in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming, PB L 294 van 6 november 2013, op <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:294:0001:0012:FR:PDF>

Deze richtlijn bevat minimumvoorschriften betreffende het recht van verdachten en beklaagden in strafprocedures en van personen tegen wie een procedure ingevolge Kaderbesluit 2002/584/JBZ loopt („procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel”), om toegang tot een advocaat te hebben en om een derde op de hoogte te laten brengen van de vrijheidsbeneming en om met derden en met consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming (art.1).

B. Rechtspraak

Burgerlijk en Gerechtelijk Recht

Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ondertekend te Rome op 19 juni 1980

² Selectie gemaakt door Amaryllis Bossuyt.

Voor een uitgebreider overzicht op trefwoorden van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU (arresten en conclusies) en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens voor wat betreft de maand december 2013, zie <http://europeancourts.blogspot.nl/2013/12/nieuwsbrief-rechtspraak-europa-no-12.html> “European Courts” is een EU en EHRM “law blog” die mede mogelijk is gemaakt door het Gerechtshof Amsterdam. De opzet van de blog is: “A better understanding of EU and human rights law. This blog also aims at bridging the gap between the law in the books and the law in action. It is a platform of exchange of knowledge and experiences in the field of European law between judges, prosecutors, lawyers and legal academics.”

- Artikel 6, lid 2, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, voor ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, moet in die zin worden uitgelegd dat de nationale rechter, zelfs indien een werknemer de arbeid ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst gewoonlijk, langdurig en zonder onderbreking in hetzelfde land verricht, overeenkomstig het laatste zinsdeel van deze bepaling het recht van het land waar de arbeid gewoonlijk wordt verricht, buiten toepassing kan laten wanneer uit het geheel der omstandigheden blijkt dat die overeenkomst nauwer is verbonden met een ander land.
(HvJ 12 september 2013, Anton Schlecker, C-64/12)

Verordening 44/2001 van 22 december 2000 en 1215/2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

- Het begrip „burgerlijke en handelszaken” in artikel 1, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat daaronder valt een vordering waarmee een overheidsorgaan van een lidstaat van in een andere lidstaat gevestigde rechtspersonen en natuurlijke personen vergoeding vordert van schade die is veroorzaakt door samenspanning tot het plegen van fraude ter ontduiking van in de eerste lidstaat verschuldigde btw.
(HvJ 12 september 2013, Sunico ApS, C-49/12)

- Artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat wanneer een inbreuk wordt aangevoerd op aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten die worden gewaarborgd door de lidstaat van de aangezochte rechter, deze bevoegd is kennis te nemen van een door de auteur van een werk ingeleide aansprakelijkheidsvordering tegen een in een andere lidstaat gevestigde onderneming die daar dat werk heeft gekopieerd op een materiële drager die vervolgens is verkocht door in een derde lidstaat gevestigde ondernemingen via een website die ook toegankelijk is in het rechtsgebied van de aangezochte rechter. Die rechter mag slechts uitspraak doen over de schade die is veroorzaakt op het grondgebied van zijn lidstaat.
(HvJ 3 oktober 2013, Peter Pinckney, C-170/12)

- Verordening (EG) nr. 44/2001 van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, en met name artikel 22, punt 1, daarvan, moet aldus worden uitgelegd dat zij geen toepassing vindt op een procedure van oneigenlijke rechtspraak die door een onderdaan van een lidstaat, die overeenkomstig het recht van die lidstaat ten gevolge van zijn ondercuratelestelling gedeeltelijk handelingsonbekwaam is verklaard, is ingeleid bij een rechterlijke instantie van een andere lidstaat teneinde toestemming te krijgen om zijn aandeel in een op het grondgebied van die andere lidstaat gelegen onroerend goed te verkopen, daar een dergelijke procedure betrekking heeft op „de bevoegdheid van natuurlijke personen” in de zin van artikel 1, lid 2, sub a, van deze verordening en dus van de materiële werkingsfeer van deze laatste is uitgesloten.
(HvJ 3 oktober 2013, Siegfried János Schneider, C-386/12)

- Artikel 34, punt 4, van verordening (EG) nr. 44/2001 van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat

het door gerechten van eenzelfde lidstaat gegeven onverenigbare beslissingen niet omvat.
(HvJ 26 september 2013, Salzgitter Mannesmann Handel, C-157/12)

Handelsrecht, Financieel en Economisch Recht

Richtlijn 89/104/EG van 21 december 1988 en Richtlijn 2008/95/EG van 22 oktober 2008 Merk-aanpassing recht EG-Lidstaten

- Artikel 5 van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten verzet zich ertegen dat een merkhouders die, in het kader van een gedeeld gebruik met een derde, had ingestemd met het gebruik door deze derde van tekens die gelijk zijn aan zijn merken voor bepaalde waren van de klassen waarvoor deze merken zijn ingeschreven, en die thans niet langer daarmee instemt, elke mogelijkheid wordt ontnomen om het hem door deze merken verleende uitsluitende recht tegen te werpen aan die derde en om dit uitsluitende recht zelf uit te oefenen voor dezelfde waren als die van voornoemde derde.
(HvJ 19 september 2013, Martin y Paz Diffusion SA/David Depuydt, Fabriek van Maroquinerie Gauquie NV, C-661/11)

Verordening 1346/2000 van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures

- Artikel 24, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000 moet aldus worden uitgelegd dat een betaling in opdracht van een aan een insolventieprocedure onderworpen schuldenaar aan een schuldeiser van deze laatste niet binnen de werkingssfeer van deze bepaling valt.
(HvJ 19 september 2013, Christian van Buggenhout en Ilse van de Mierop, handelend als faillissementscuratoren van Grontimmo, C-251/12)

Richtlijn 2005/29/EG oneerlijke handelspraktijken van 11 mei 2005

- Richtlijn 2005/29/EG moet aldus worden uitgelegd dat een publiekrechtelijke instelling die is belast met een taak van algemeen belang, zoals het beheer van een verplichte ziekteverzekering, binnen de personele werkingssfeer ervan valt.
(HvJ 3 oktober 2013, BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts, C-59/12)

- Richtlijn 2005/29/EG van 11 mei 2005 moet aldus worden uitgelegd dat een handelspraktijk die voldoet aan alle in artikel 6, lid 1, van deze richtlijn genoemde criteria om te kunnen spreken van een misleidende praktijk jegens de consument, als oneerlijk en daarmee als verboden op grond van artikel 5, lid 1, van de richtlijn kan worden aangemerkt zonder dat hoeft te worden nagegaan of die praktijk ook in strijd is met de vereisten van professionele toewijding in de zin van artikel 5, lid 2, sub a, van de richtlijn.
(HvJ 19 september 2013, CHS Tour Services GmbH, C-435/11)

Fiscaal recht

Richtlijn 2006/112/EG van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van BTW en de door haar ingetrokken Richtlijn 6, 77/388/EEG van 17 mei 1977 BTW, omzetbelasting, uniforme grondslag

- Artikel 2, lid 1, sub c, van richtlijn 2006/112/EG moet aldus worden uitgelegd dat een dienstverrichting bestaande in reparatie en stoffering van een

appartement als een onder bezwarende titel verrichte dienst moet worden beschouwd wanneer de verrichter van die dienst er zich enerzijds volgens een met de eigenaar van dit appartement gesloten overeenkomst toe verbindt om deze dienst op zijn kosten te verrichten en hij anderzijds het recht verkrijgt om dat appartement gedurende de looptijd van deze overeenkomst te gebruiken voor zijn economische activiteit, zonder dat hij huur hoeft te betalen, terwijl de eigenaar het ingerichte appartement terugkrijgt aan het einde van die overeenkomst.

(HvJ 26 september 2013, Serebryannay vek EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite, C-283/12)

- 1. De artikelen 17, leden 2 en 5, en 19, lid 1, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moeten aldus worden uitgelegd dat een vennootschap waarvan het hoofdkantoor in een lidstaat is gevestigd, bij de berekening van haar pro rata voor aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde niet de omzet van haar in andere lidstaten gevestigde bijkantoren in aanmerking mag nemen.

2. De artikelen 17, lid 3, sub a en c, en 19, lid 1, van de Zesde richtlijn (77/388) moeten aldus worden uitgelegd dat een vennootschap waarvan het hoofdkantoor in een lidstaat is gevestigd, bij de berekening van haar pro rata voor aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde niet de omzet van haar in derde landen gevestigde bijkantoren in aanmerking mag nemen.

3. Artikel 17, lid 5, derde alinea, van de Zesde richtlijn (77/388) moet aldus worden uitgelegd dat het een lidstaat niet toestaat te voorzien in een regel voor de berekening van het pro rata voor aftrek per sector van bedrijfsuitoefening van een belastingplichtige vennootschap, op grond waarvan die vennootschap de omzet van een in een andere lidstaat of een derde land gevestigd bijkantoor in aanmerking mag nemen.

(HvJ 12 september 2013, Le Crédit Lyonnais, C-388/11)

- De artikelen 168, sub a, en 203 van richtlijn 2006/112/EG alsook de beginselen van fiscale neutraliteit en de bescherming van het gewettigde vertrouwen, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet eraan in de weg staan dat het recht op aftrek van de op een factuur vermelde btw wordt geweigerd aan degene tot wie deze factuur is gericht, wanneer de transacties waarop deze factuur betrekking heeft, niet daadwerkelijk zijn verricht, zelfs indien er geen gevaar voor verlies van belastinginkomsten bestaat, aangezien de opsteller van die factuur de daarop vermelde belasting over de toegevoegde waarde heeft betaald. Het staat aan de verwijzende rechter om overeenkomstig de nationale regels inzake de bewijsvoering een globale beoordeling te verrichten van alle feitelijke elementen en omstandigheden van het bij hem aanhangige geding teneinde vast te stellen of dit het geval is voor de transacties waarop de in het hoofdgeding aan de orde zijnde facturen betrekking hebben.

(HvJ 4 juli 2013, Menidzherski biznes reshenia OOD, C-572/11)

Staatsrecht en Bestuursrecht

Richtlijn 2004/18/EG van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten

- Artikel 1, lid 9, tweede alinea, sub c, van richtlijn 2004/18/EG moet aldus worden uitgelegd dat een instelling als een publiekrechtelijke beroepsvereniging niet voldoet aan het criterium inzake financiering in hoofdzaak door de overheid, wanneer deze instelling hoofdzakelijk wordt gefinancierd door de bijdragen van haar leden, die zij gemachtigd is vast te stellen en te innen op grond van een wet

die de omvang en de modaliteiten van de handelingen die deze instelling onderneemt voor de uitvoering van haar wettelijke taken — ter financiering waarvan deze bijdragen zijn bestemd — niet regelt, en evenmin voldoet aan het criterium inzake het toezicht door de overheid op het beheer op de loutere grond dat het besluit waarbij deze instelling de hoogte van deze bijdragen vaststelt door een toezichthoudende instantie moet worden goedgekeurd.
(HvJ 12 september 2013, IVD GmbH, C-526/11)